

Dünyanın lezzetleri, zevkleri ve ziynetleri; Hâlık'ımızı, Mâlik'imizi ve Mevla'mızı bilmediğimiz takdirde cennet olsa bile cehennemdir.

“İ'lem Eyyühe'l-Azîz! Dünyanın lezzetleri, zevkleri ve zînetleri, Hâlıkımızı, Mâlikimizi ve Mevlâmızı bilmediğimiz takdirde cennet olsa bile cehennemdir. Evet, öyle gördüm ve öyle de zevkettim. Bilhassa şefkatin ateşini söndürecek, 'Marifetullah'dan başka bir şey var mıdır? Evet marifetullah olduktan sonra, dünya lezzetlerine iştiha olmadığı gibi cennete bile iştiyak geri kalır.”

Sevgili kardeşlerim bu Risale-i Nur dersimizde Mesnevi-i Nuriye eserinden birkaç cümleyi okuyup istifade etmeye çalışacağız. Çok mu derdin var? Sevdiklerin bir bir bu dünyadan ayrılıyor mu? Kalbin ruhun çok mu sıkıntıda? Adeta dünyevi bir cennet olan hayatın cehenneme mi dönüştü? İçinde sanki bir ateş var dumanı kafandan mı çıkıyor? İşte üstadımız bu derste o sıkıntıların sebebini ve kurtuluşun reçetesini gösterecek. Okuyalım...

İ'lem eyyühe'l-aziz! Dünyanın lezzetleri, zevkleri ve ziynetleri; Hâlık'ımızı, Mâlik'imizi ve Mevla'mızı bilmediğimiz takdirde cennet olsa bile cehennemdir. Evet, öyle gördüm ve öyle de zevk ettim.

Dünyanın tüm lezzetleri zevkleri velev ki meşru dairede olsa bile eğer ki Halikimizi, Rabbimizi bilmiyorsak o zevkler lezzetler cennet olsa bile cehennemdir.

Demek insanın saadeti ancak yaratıcısı olan Allah'ı bilmek ve tanımakla mümkündür.

Ne kadar tanırsan o kadar huzur var. Ne kadar uzaksan o kadar sıkıntı ve dert var.

Allah'ı bilmiyorsak ondan gafil isek o lezzetler bir vakit sonra eleme acıya dönüşecek.

Allah'ı tanıyamadıysak aydınlıklar karanlığa, sevinçler hüzne inkılap edecektir. Mesela üstadımız diyor ki;

Bilhassa şefkatin ateşini söndürecek, marifetullahtan başka bir şey var mıdır?

Evet, şefkatin ateşini söndürecek, marifetullahtan başka bir şey var mıdır?

Düşünün çok sevdiğiniz yavrunuzu, gece kalkıp defalarca üşümesin diye üstünü örttüğünüz gözünüzden sakındığınız o yavruyu kabre yatırıp ellerinizle siyah toprağa örttünüz. İnsan nasıl yanar ona karşı olan şefkat ateşi insanı nasıl kül eder. Bu ateşi insan ne ile söndürebilir?

Yavrusunu kaybetmiş bir ananın yüreğinde yanan şefkat ateşi ne ile söner?

O anneye kaybettiği yavrusuna bedel dünyaları verseniz onun kalbinde yanan ve yakan ateşi söndürebilir misiniz? İşte Allah'ı bilmeyen tanımayan bir insana dünyanın lezzetleri cennet olsa bile cehennem oldu ve yaktı.

Aynı hadise de Allah'ı bilen kimse ise der ki: O Allah Rahimdir sonsuz merhamet sahibidir der.

Beni yaratan o, o yavruyu yaratıp bana evlat veren o. Ona karşı bu şefkati merhameti kalbime koyan o. Sonsuz merhametinin milyon perdelerden geçmiş küçük bir tecellisi ile ben yavruma merhamet edip şefkat gösteriyorum. Ya o sonsuz merhamet sahibi ona nasıl bir merhamet edecektir der? Ve o evladını sonsuz bir merhamete teslim etmenin hazzını yüreğinde hisseder.

Hem der ki; Allah Hakimdir her işinde bir hikmet bir fayda vardır abes iş yapmaz. Böyle şefkatli merhametli bir zat onu o kara toprakta çürütmekle merhametini merhametsizliğe, şefkatini acımasızlığa ve hikmetini abesiyete çevirmez. Öyleyse ölüm yokluk değildir, hiçlik değildir, idam değildir ancak bu fani âlemden baki bir âleme geçmektir der.

Hem derki Allah Meliktir baki olan bir Maliktir. Mülkün sahibi odur. Mülk sahibi mülkünde istediği gibi tasarruf eder. Benim evladım onun mülkünde sanatla yarattığı bir mahlûku idi. Ona hayat vermekle Muhyi ismini, rızık vermekle Rezzak ismini tecelli ettirdiği gibi vefat ettirmekle de mümit ismini tecelli ettirdi. Tekrar diriltmek le de Bais ismini tecelli ettirecek der ve onunla tekrar kavuşacak olmanın derin hazzını yüreğinde hisseder.

Hem derki o, Allah ki Bakidir. O halde, sevdiğim ayrılıp gitmeleri ile mahzun olmamalı. Çünkü muhabbete vesile olan şey, sevdiğimde tecelli eden isimlerdi ki o isimler Allah baki olduğu için aynen devam etmektedir. Ve onun bekasıyla o sevdiğim onun ilim dairesinde daimdirler, onları tekrar diriltecek olan Zat bakidir bu bana yeter der.

Hem derki O, Allah Şahiddir. Her şey şuhudundadır.. Dolayısıyla sevdiğim dünyadan kaybolup gitmelerinden dolayı ağlamaya gerek yok. Zira onların vücudu yok olmadı yokluk karanlıklarına düşmedi... Onları müşahedesinde tutan bir Şahid'in şuhudundadır.

Hem derki O, Allah Âlimdir her şeyi bilir. O halde gidenler yok olup gitmedi onlar Âlim olan Allah'ın ilim dairesinde bakidir.

Hem hayatın gayesi bize bakması bir ise o hayatı yaratan Allah'a bakması yüzdür. Bize ait neticesi bir ise Hâlık'ıma ait bindir der. O Allah ki tüm varlıkları kendi cemalini ve kemalini görmek ve göstermek için yarattı. O evladım Rabbimin şirin bir kitabı idi. Kendinde tecelli eden Allah'ın isimlerini okutmak için yaratıldı. Böyle bir gaye ve netice uzun bir zaman, belki zaman bile istemez; bir an yaşaması bile yeter. Vazifesini yaptı ve gitti der.

Hem der ki "Eğer dünya ebedî olsaydı, insan içinde ebedî kalsaydı ve ayrılıklar ebedî olsaydı, o zaman bu ağlayışların, feryatların bir manası olurdu. Fakat madem dünya bir misafirhanedir; vefat eden çocuğum nereye gitmişse, biz de oraya gideceğiz. Ve hem bu vefat sadece ona mahsus değil, umumî bir caddedir. Hem madem ayrılık dahi ebedî değil; ileride hem berzahta, hem Cennette görüşülecektir. "Hüküm Allah'ındır der. "O verdi, o aldı. "Her hal için Allah'a hamd olsun" deyip yavrusuna tekrar kavuşacağını bilmenin sevinciyle şükreder.

Fudayl bin İyaz Hz. İeri nin biricik evladı vefat etmişti. Hemen, babasına haber verdiler... Hazreti Fudayl bu haberi alınca, tebessüm eyledi! Hâlbuki otuz yıldır, güldüğü görülmemişti!.. Arkadaşları hayretle sordular: "Yâ Fudayl!.. Bugün, gülünecek gün müdür?"

Fudayl bin İyaz Hz. İeri: Allah'ın sevdiği şeyi ben de severim. O oğlumu benden çok seviyor ki yanına aldı. Sonra dedi ki: 'bak, Allah benim gibi bir adam ile alış-veriş yapmış, ben buna sevinmeyeyim, gülmeyeyim de ne yapayım!'"

İşte bizi ağlatan şey Fudayl bin İyaz Hz. İerini güldürüyor. Peki, bizi ağlatan onu güldüren şey nedir. Marifetullah'tır kardeşlerim. En acı bir hadisede bile Allah'ın rahmetini görüp onunla ferahlayabiliyor.

Bakın üstadımız ne diyor;

Evet, marifetullah olduktan sonra, dünya lezzetlerine iştiha olmadığı gibi cennete bile iştiyak geri kalır.

Evet, marifetullah olduktan sonra kul Allah'ı bildikten sonra bırakın dünya lezzetlerini cennete olan arzu iştiyak bile geri kalır. İşte bu sözleri yazan üstadımız şöyle diyordu.

"O'nu (Allah'ı cc) tanıyan ve itaat eden zindanda dahi olsa bahtiyardır. O'nu unutan saraylarda da olsa zindandadır, bedbahttır. "Evet, marifetullah ve muhabbetullah ile bir ömür, yaşadığı zindanları saraya çevirmiş. O marifetten mahrum olanlara da yaşadıkları saraylar zindan olmuştur. Veya Aziz Mahmut Hüdai Hz. İeri gibi der; Ehl-i dünya dünyada, Ehl-i ukbâ ukbâda, Her biri bir sevdada, bana Allah'ım gerek.

Rabbimiz bizlere kendine iman etme şerefini ihsan ettiği gibi marifet ve muhabbetini de ihsan eylesin O marifet ile elemeler lezzetlere, nar nura, karanlıklar aydınlığa, hüzünler sevince dönüşün amin...